

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 218/2015
12.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Зорана Таталовића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Иваном Трукуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ђ.Ђ. и др, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених В.Ђ. и Ђ.Ђ., адвоката О.Р., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 19/12 од 06.12.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 412/14 од 29.05.2014. године, у седници већа одржаној 12.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених В.Ђ. и Ђ.Ђ., адвоката О.Р., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 19/12 од 06.12.2013. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 412/14 од 29.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К 19/12 од 06.12.2013. године и то ставом првим изреке пресуде окривљени М.П. је оглашен кривим да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору почев од 16.12.2011. године до 12.01.2012. године, а такође је окривљени М.П. обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и то на име паушала износ од 5.000,00 динара, на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава суда укупан износ од 102.022,33 динара, све у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења, а према окривљеном М.П. је изречена мера безбедности одузимање предмета и то пиштоља ближе назначеног у изреци пресуде. Надаље, ставом првим изреке пресуде окривљени Ђ.Ђ. и В.Ђ. су оглашени кривим да су у саизвршилаштву извршили кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које су осуђени на казне затвора у трајању од по седам месеци, те су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка и то на име паушала износе од по 5.000,00 динара, а на име трошкова унапред исплаћених из буџетских средстава суда износе од по 25.862,33 динара, а све у року од 30 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења, док су оштећени М.П., И.П. и М.П. ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу. Ставом другим изреке пресуде окривљени М.П. је на основу члана 423. тачка 1) ЗКП у

вези члана 19. Кривичног законика ослобођен од оптужбе јер је у нужној одбрани извршио кривично дело убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ у вези члана 19. КЗ, док је оштећени Ђ.Ђ. ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу, а одлучено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда. Истим ставом другим изреке пресуде окривљена И.П. је на основу члана 423. тачка 1) ЗКП у вези члана 19. КЗ ослобођена од оптужбе, јер је у нужној одбрани извршила кривично дело убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ у вези члана 19. КЗ, а оштећени В.Ђ. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу, док је према окривљеној И.П. изречена мера безбедности одузимања предмета и то ножа ближе означеног у изреци пресуде који је употребљен за извршење кривичног дела, а одлучено је да трошкови кривичног поступка у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 412/14 од 29.05.2014. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца и бранилаца окривљених М.П., Ђ.Ђ. и В.Ђ., а пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 19/12 од 06.12.2013. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљених В.Ђ. и Ђ.Ђ., адвокат О.Р., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и на седници већа одржаној без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених В.Ђ. и Ђ.Ђ., размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених В.Ђ. и Ђ.Ђ., адвоката О.Р. је недозвољен.

Наиме, из садржине самог захтева за заштиту законитости браниоца окривљених В.Ђ. и Ђ.Ђ., адвоката О.Р., произилази да бранилац сматра да су нижестепени судови повредили кривични закон по питању да ли су дела за која се оптужени М.П. и И.П. гоне кривична дела, будући да су ставом другим изреке правноснажне пресуде Вишег суда у Крагујевцу окривљени М.П. и И.П. ослобођени од оптужбе да су извршили по једно кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, јер је суд нашао да су поступали у нужној одбрани, а по оцени браниоца окривљених В.Ђ. и Ђ.Ђ. у конкретном случају се никако не може радити о нужној одбрани због чега је по ставу браниоца побијаним пресудама повређен кривични закон у смислу члана 439. тачка 1) ЗКП. У захтеву браниоца окривљених В.Ђ. и Ђ.Ђ. ниједним делом се не оспоравају побијане пресуде везано за кривично дело из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ за чије извршење су ови окривљени оглашени кривим.

Имајући у виду наведено, по налажењу овог суда, окривљени В.Ђ. и Ђ.Ђ., преко свог браниоца, захтевом за заштиту законитости оспоравају други став изреке правоснажне пресуде Вишег суда у Крагујевцу којим су окривљени М.П. и И.П. на основу члана 423. тачка 1) ЗКП у вези члана 19. КЗ ослобођени од оптужбе да су извршили обоје по једно кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, а у односу на која кривична дела су В.Ђ. и Ђ.Ђ. оштећени.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП је прописано да против правоснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а ставом 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да су овлашћена лица за подношење овог ванредног правног лека Републички јавни тужилац и окривљени који то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, а како су у конкретном случају окривљени В.Ђ. и Ђ.Ђ. преко браниоца адвоката О.Р., поднели захтев за заштиту законитости искључиво против ослобађајућег дела правоснажне пресуде Вишег суда у Крагујевцу, који је потврђен побијаном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу, а који део пресуде се односи на окривљене М.П. и И.П. и у односу на који део пресуде окривљени В.Ђ. и Ђ.Ђ. имају својства оштећених лица, то по оцени Врховног касационог суда, В.Ђ. и Ђ.Ђ., а као оштећени у односу на ослобађајући део правоснажне пресуде Вишег суда у Крагујевцу, нису по закону овлашћени да против тог дела правоснажне пресуде самостално, па самим тим ни преко браниоца, поднесу овај ванредни правни лек, због чега је исти оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.